ఓం నారాయణ - ఆదినారాయణ

అవధూత లీల

అధ్యాయము - 11

అవధూత వైద్యం

పరబ్రహ్మ స్వరూపులైన సద్గురువులు తమ సంకల్ప
33 **మాత్రం చేత ఎలాంటి భయంకరమైన వ్యాధులైనా నయం**
చేయగల్గడం, చనిపోయినవారిని బ్రతికించడం లాంటి
దివ్యలీలలు గురుచరిత్ర, సాయిచరిత్ర వంటి మహనీయుల
చరిత్రలలో చూస్తాము. దత్తాత్రేయ పరంపరలోని అవధూత
సాంప్రదాయంలో **రోగికి విషతుల్యమైన పదార్థములతో**
33A **రోగము కుదర్చడమనేది ఒక దివ్యలీల.** వారి మాటయందు విశ్వాసముగల
వారికది అమృతతుల్యమై ఆరోగ్యము చేకూరుస్తుంది. ఈ అవధూత
సాంప్రదాయంలో మహనీయులైన శ్రీస్వామివారు ఇట్టి విషతుల్యమైన
పదార్థములతో రోగనివారణ చేయడం ఎందరికో అనుభవము.

వేలూరు రామానాయుడు (నాగులవెల్లటూరు) కి క్షయవ్యాధి. నెల్లూరు డాక్టర్లవల్ల నయం కాలేదు. మద్రాసువెళ్ళి చూపించాలని తలచి శ్రీస్వామివారి ఆశీస్సుల కొరకు వచ్చాడు. శ్రీస్వామివారు 'అయ్యా, నీ ఊపిరితిత్తులలో చిండబ్బు వెడల్పున మచ్చలున్నాయి. అవేమీ చేయవు. నీవు మద్రాసు పోబళ్ళేదు. బొంతజెముడు పాలు త్రాగు, పోతుంది' అని సెలవిచ్చారు. ఈ విషయం ఇంట్లో చెబితే అందరూ నవ్వి, 'అట్లా చేస్తావేమో కండ్లు పోతాయి. పొట్టపొక్కి చస్తావు' అని అన్నారు. 'డాక్టర్ల చేతులో పడి ఆపరేషన్ చేయించుకున్నాగానీ ఎక్కువ కాలం బ్రతికేదిలేదు. శ్రీస్వామివారి మాట కాదని చచ్చేకంటే శ్రీస్వామి వారు చెప్పినట్లు చేసి చావటం మంచిది' అని తలచి అతడు శ్రీస్వామివారి సన్నిధికి వచ్చి నిజంగానే బొంతజెముడు పాలు త్రాగాడు. అటు తరువాత ఏ మందూ లేకుండానే అతని జబ్బు నయమై ఇప్పటికీ ఆరోగ్యంగా ఉన్నాడు.

శ్రీస్వామివారు వెంకటరెడ్డిపల్లెలో విడిది చేసియున్నారు. బద్వేలు బాపనపల్లి కాపురస్తుడొకడు తీవ్రమైన చలిజ్వరంతో బాధపడుతున్నాడు. ఆనాడు

ఆ ప్రాంతంలో వైద్యంచేసే నాటువైద్యుల వల్ల నయంకాలేదు. అతడు శ్రీస్వామివారిని శరణువేడాడు. శ్రీస్వామివారు ఆయనకు దోసెడు పచ్చి వేరుశనగకాయ పప్పులు పెట్టి తినమన్నారు. అతడు భయంతో అనుమానిస్తుంటే 'అయ్యా! నీ జబ్బంతా పోతుంది. తినాలయ్యో' అన్నారు. అతడవి తిన్నాక ఒక ముంతడు పుల్లనీళ్ళిచ్చి త్రాగమన్నారు. అతడు భయపడుతూనే త్రాగాడు. ప్రక్కనున్న నదిలోని తడి ఇసుకలో నాలుగడుగుల లోతు గుంటతీసి ఆ గుంటలో అతణ్ణి కూర్చోబెట్టి మెడవరకు ఇసుకతో పూడ్చి అరగంట తరువాత తీసుకురమ్మని ఆజ్ఞాపించారు. ఇంత తీవ్రమైన చలి జ్వరంతో అతణ్ణి ఇసుకలో పూడ్చితే చావడం ఖాయమని అందరూ వెనుకాడారు. కాని శ్రీస్వామివారు పదేపదే గట్టిగా చెప్పి అతణ్ణి అలాగే ఇసుకలో పూడ్పించారు. గుంటలో నుండి బయటకు తీసినదగ్గర నుండి అతని వ్యాధి అంతులేకుండా పోయి మామూలు భోజనం చేశాడు. శ్రీస్వామివారు చేసిన ఈ విచిత్రమైన లీలవంటివెన్నో శ్రీ గురుచరిత్రలోను, శ్రీ సాయిబాబా జీవిత చరిత్రలోనూ, శ్రీ అక్కల్‌కోటస్వామి చరిత్రలోనూ చూడవచ్చు. అవధూత లందరికీ మూలపురుషుడైన శ్రీ దత్తాత్రేయ స్వామి యొక్క లీలలలో ఇది ప్రధానమైనది.

శ్రీస్వామివారి దివ్య మహిమను గూర్చి ముదిగేడు గ్రామస్థులు వినియున్నారు. ఆ గ్రామస్థుల ప్రార్థనను మన్నించి శ్రీస్వామివారు మొదటి సారిగా ముదిగేడు గ్రామం వేంచేశారు. ఆ గ్రామంలో చాకలి రోశయ్య బుగ్గలూటీ కురుపుతో చాలాకాలంగా బాధపడుతున్నాడు. అవతల నుండి ఇవతల వరకు పూర్తిగా రంధ్రం పడింది. ఎప్పుడూ చీము కారుతూ దుర్వాసన వచ్చేది. ద్రవాహారం తప్ప ఎలాంటి ఆహారము తినలేడు. ఆ రంధ్రానికి పెట్టిన దూది తీస్తే బొళ బొళ చీము కారేది. ఏ డాక్టర్లు, నాటు వైద్యులూ మాన్పలేక పోయారు.

అతని దయనీయమైన స్థితిని గూర్చి విన్న శ్రీస్వామివారు తన కాలి ఎడమబొటినవేలితో భూమిలోని మట్టిని కాస్తలేపి దానిని గుడ్డలో మూటకట్టి ఇచ్చి 'ఆ మట్టి నూరి రంధ్రానికి పెట్టి కట్టు. మణికట్టు లావు చేతెడు పొడవు వుండే మూడు చిటి కేసిరి కొమ్మలు తెచ్చి వాముల దొడ్డి కంప బడీగా నాటి నీళ్ళు పొయ్యయ్యా! నీ కురుపు మానుతుంది' అని సెలవిచ్చారు. వారం రోజులలోపు ఆ కొమ్మలు చిగిర్చే సరికి ఆ కురుపు పూర్తిగా మానిపోయింది.

ఆ దివ్యలీల ముదిగేడు గ్రామస్తుల హృదయాలలో నిద్రాణంగా వున్న భక్తి శ్రద్ధలను ఉజ్వలంగా జాగృతం చేసింది. అనేక మంది భజనలతోను, ఆతిథ్యాలతోను శ్రీస్వామివారిని శ్రద్ధగా సేవించారు.

కొల్లా జయరామరాజు చెలిది వ్యాధితోను, చలిజ్వరంతోను బాధపడుతున్నాడు. ఈ విషయం శ్రీస్వామివారికి విన్నవించుకోగా శ్రీవారు అతని చేత ఒక్కశేరు పచ్చి వేరుశనగకాయలు బలవంతంగా తినిపించి, మజ్జిగ త్రావించి ఏట్లో మునిగి రమ్మని ఆజ్ఞాపించారు. అతడలానే చేశాడు. తన చెలిది వ్యాధి, చలిజ్వరము పూర్తిగా పోవడంతో అతనికి శ్రీస్వామివారిపై మరింత భక్తి శ్రద్ధలు వృద్ధి చెందాయి.

టైఫాయిడ్ వచ్చిన ఒక భక్తునిచేత సాయి పాలలో ఉడకబెట్టిన పిస్తాపప్పు తినిపించి, విరేచనాలతో బాధపడుతున్న మరో భక్తునిచేత వేరు శెనగపప్పు తినిపించి, నీరు త్రావించి వారి రోగాలను మాన్పడానికి పైలీల పోలివుంది. నిషిద్ధమైన ఆహారంతో రోగాలను తగ్గించడం అవధూతలందరకు మూలపురుషుడైన దత్తాత్రేయ స్వామి యొక్క లీల. అందుకే అవధూత లందరూ దత్తాత్రేయ స్వామియొక్క రూపాలని శ్రీ దత్తభాగవతం చెబుతుంది.

ఒకప్పుడు ఐదు సం॥ల వయస్సు గల బిడ్డకు పొట్టలోపల గడ్డలేచి విపరీతంగా ఉబ్బి ఎన్ని వైద్యాలు చేసినా తగ్గలేదు. ఆ బిడ్డను వారు శ్రీస్వామివారి చెంతకు తీసుకువచ్చారు. ఆ పాపను శ్రీస్వామివారు తమ చేతులపై బోర్లా పడుకోబెట్టుకొని దిగుడు బావిలోని నీటి యొద్దకు తీసుకుపోయారు. ఆ బిడ్డను బావిలోని నీటి నుండి ఒక మీటరు ఎత్తునకు పైకెత్తి నీటి మీద బోర్లా పడేశారు. వెంటనే బిడ్డను గట్టుకు తెచ్చి పొట్టమీద కాలేసి మృదువుగా త్రొక్కారు. ఆ బిడ్డ పొట్టలోని చీము నెత్తురు నోటిగుండ, ఆసనం గుండా వెళ్ళిపోయింది. ఏ మందులు లేకుండానే ఆ బిడ్డ కొద్ది రోజులలో ఆరోగ్యవంతురాలైంది.

శ్రీస్వామివారు తాటిపర్తిలోవుండగా 1975 లో ఒక పిచ్చి పట్టిన యువకుని త్రాళ్ళతో బంధించి శ్రీస్వామివారి వద్దకు తీసుకు వచ్చారు. అతనికి గుండం నుండి వచ్చే పొగ పట్టమని ఆజ్ఞాపించారు. నలుగురు మనుషులు బలవంతంగా పట్టుకొని 1-30 గం॥ల సేపు గుండంలోని పొగపట్టారు. తెల్లవారింది మొదలు క్రమేణ తగ్గి ఒకవారం రోజులలో పూర్తి స్వస్థత

చేకూరింది.

ఒకప్పుడు శ్రీస్వామివారు వేలూరు రామానాయుణ్ణి పదిహేను రోజులపాటు తిరువళ్ళూరు మొదలగు ప్రదేశములకు తీర్థయాత్రలకు వెళ్ళిరమ్మన్నారు. నాయుడలాగే పోతూవుంటే శ్రీస్వామివారు అతనిని పిలిచి రెండు వస్తువులు చెప్పి 'ఇవి కొని మీ మొలత్రాటిలో కట్టుకో! నీకు కనిపించిన జబ్బులు నీవు పొమ్మంటే పోతాయి' అని అభయమిచ్చారు. వారలాగే చేశారు. రైలు పెట్టెలో చలిజ్వరంతో వణికిపోతున్న బిచ్చగత్తెను చూచి నాయుడుగారు ఆ జ్వరాన్ని పొమ్మని చెప్పిన మరుక్షణమే ఆమె స్వస్థురాలవ్వడం ఆయన్నెంతో ఆశ్చర్యం పరచింది. ఇదే విధంగా అనేక చోట్ల అనేక మందికి మాటమాత్రం చేత జబ్బులు పోగొట్టి శ్రీస్వామివారు చెప్పిన గడువు ప్రకారం ఇల్లుచేరి శ్రీస్వామివారిని దర్శించాడు. శ్రీస్వామివారిని దర్శించిన అరగంటకు ఒకరు తమ ఎద్దుకు జబ్బుచేసి చావు బ్రతుకుల్లో వుంటే వచ్చారు. వెంటనే రామానాయుడు ఆ ఎద్దును సమీపించి 'పో జబ్బా' అని పూర్వంవలెనే ఆజ్ఞాపించాడు. కాని ఆ ఎద్దు చనిపోయింది. ఇన్ని జబ్బులు నయం చేసిన తన శక్తి ఇప్పుడెందుకిలా వ్యర్థమైందో అతనికి అర్థంగాలేదు. వెంటనే శ్రీస్వామివారిని దర్శించి జరిగిన విషయం చెప్పాడు. అప్పుడు శ్రీస్వామివారు 'ఇక ఆ వస్తువులు నీ మాటకు పనిచేయవు' అని అన్నారు. యాత్ర నుండి తిరిగివచ్చి శ్రీస్వామివారిని దర్శించిన వెంటనే వారికి ప్రసాదించబడిన దివ్యశక్తి అంతరించిందన్నమాట. అందరి జబ్బులు తగ్గించింది శ్రీస్వామివారి మాటేనని ఆ వస్తువులు కాదని మనం గుర్తించాలి.

ఒకరోజు స్వామివారు తన సేవకునకు మంత్రించే గుడ్డనిచ్చి ఇకమీదట బాధలకు గురియైన వారికి మంత్రించమన్నారు. పదమూడు మందికి తేళ్ళు, పాములు కుట్టినవారికి మంత్రించాడు. వరసగా అందరికీ మంత్రించిన వెంటనే బాధ నివృత్తి అయింది. ఆ తరువాత మంత్రించిన వారికి క్రమంగా కొంత టైము తీసుకొని కొంత బాధ అనుభవించాక గాని తగ్గలేదు. 'ఏమి స్వామీ! మొదట తగ్గినట్లు వెంటనే తగ్గడం లేదు' అని అడిగితే **'అయ్యా లక్ష పాపాలకు ఒకసారి తేలు కుడుతుంది. ఆ పాపఫలం కొంతైనా అనుభవించకుండా వెంటనే తగ్గిస్తే పైవాళ్ళు నీవులేని సమయంలో మరలా కుట్టిస్తారు. అప్పుడు పూర్తిగా అనుభవించాల్సి వస్తుంది. ఇప్పుడే కొద్దిగా** 34

అనుభవిస్తే సరిపోతుంది గదా!' అని అన్నారు శ్రీస్వామివారు. కర్మఫలమెలా పనిచేస్తుందో సద్గురువెలా ఆ బాధనుండి విముక్తులను చేస్తారో చూడండి.

శ్రీస్వామివారు శరీరంతో ఉన్నప్పటి నుండి 1986 వరకు మల్లిక వెంకయ్య నిరంతరం శ్రీస్వామివారి గుండానికి బొంతజెముడు చెట్లుకొట్టి తోలుతున్నాడు. బొంతపాలు మనశరీరంపై పడితే అంతవరకు బొబ్బలేచి పుండు పడుతుంది. పశువులు బొంతజెముడు చెట్లకు రాసుకుంటే వాటి శరీరానికి పాలు తగిలిన చోట చెక్కులేచి పుండు పడుతుంది. అలాంటిది వెంకయ్య ఆ చెట్లు కొట్టేటప్పుడుగాని, వాటిని బండిలోకి మోసేటప్పుడుగాని బొంతజెముడు పాలు ఆయన ఒళ్ళంతా పడుతాయి. కాని ఎక్కడా ఏ మాత్రమూ పొక్కదు. ఎన్నోమార్లు ఆ పాలు వెంకయ్య కండ్లలో పడుతుంటాయి. కళ్ళు ఎర్రబడి వాస్తాయి. పెన్సిలిన్ కంటి మందు వేస్తే రెండవరోజుకు కన్ను మామూలుగా అయింది. కానీ బొంతపాలు కంటిలో పడితే కళ్ళు పోతాయని ప్రతీతి.

ఒకప్పుడు శ్రీస్వామివారు రావూరు తాలూకా ముదిగేడు గ్రామంలో విడిదిచేసియున్నారు. ఒకరోజు తీవ్రమైన తెల్లబట్ట వ్యాధితో బాధపడుతున్న ఒకామెను శ్రీస్వామివారి చెంతకు తీసుకువచ్చారు. ఆ రోజులలో వీలైన వైద్యాలన్నీ చేయించి విఫలమై వచ్చారు. రెండు మూడు రోజులు శ్రీస్వామివారి చెంత వేచియున్నా వారేమీ చెప్పలేదు. మూడవ నాటి రాత్రి అందరూ నిద్రపోయేటప్పుడు శ్రీస్వామివారి సన్నిధిలో మరణించడం మేలని తలచి ఆమె శ్రీస్వామివారి అగ్నిగుండంలో దూకింది. ఆమెకు ఏమాత్రమూ వళ్ళుగానీ, గుడ్డలుగానీ కాలలేదు. ఆనాటితో ఆమె జబ్బు శాశ్వతంగా నివారణయింది.

పాలకొల్లు సుబ్బమ్మగారికి థైరాయిడ్ కాన్సర్ వల్ల రాయవేలూరులో ఆపరేషన్ చేయించారు. ఆపరేషనంటే చాలా భయపడి సుబ్బమ్మ శ్రీస్వామి వారిని అనన్యంగా స్మరించింది. ఆపరేషనైనంత వరకూ శ్రీస్వామివారు ఆమె ప్రక్కన కూర్చుని యున్నట్లు స్పష్టంగా ఆమెకొక దర్శనం ప్రసాదించారు. శ్రీస్వామివారు వున్నారన్న ధైర్యంతో ఆపరేషన్ చేయించుకున్నది. శ్రీస్వామివారి కృపవలన ఆమె ఆరోగ్యం చక్కబడి ఆ తరువాత పదమూడు సంవత్సరములు జీవించింది.

నాగులవెల్లటూరు నివాసి కూచి పట్టాభిరామయ్య చిన్ననాడు ఐదు సంవత్సరముల వయస్సు వరకు చలిజ్వరము, బేదులతో బాధ పడేవాడు.

వీరి తల్లిదండ్రులు చేయని వైద్యముగానీ, మంత్ర, తంత్రాలుగానీ లేవు. ఇక బిడ్డ బ్రతకడనే నిశ్చయానికి వచ్చి, చివరి ఆశగా బద్వేలు తిప్పమీద వున్న శ్రీస్వామివారి దగ్గరకు తీసుకుపోయారు. 'అబ్బో ఆయనకేమయ్యా, మిద్దెమీద మిద్దె కడుతాడు. బాగుంటాడులే' అంటూ పచ్చి వేరుశనగ గింజలు తినిపించి గుడ్డతో మంత్రించారు. అంతే ఆనాటి నుండి పూర్తి ఆరోగ్యవంతుడయ్యాడు.

శ్రీస్వామివారి మాటపై పట్టాభిరామయ్య కెంత విశ్వాసమో ఈ క్రింది సన్నివేశం నిరూపిస్తుంది. వారు 1971 సం॥లో స్వామివారిని అడగకుండానే మిద్దె ఇల్లు కట్టనారంభించారు. గోడలు పూర్తయి ఎనిమిది నెలలు గడచినా పరిస్థితులు కలసిరాక స్లాబు పోయలేక పోయాడు. చివరకు తన పొరపాటు గ్రహించి శ్రీస్వామివారికి మొరపెట్టుకున్నాడు. అప్పుడు శ్రీస్వామివారు 'అయ్యా, అది పీనుగులమట్టు, ఆ స్థలం వదలి నాలుగు మూరలు దక్షిణం పడమర జరిగి కట్టుకో అంతా బాగుంటుంద'ని సెలవిచ్చారు. పదివేల రూపాయలు ఖర్చుచేసి కట్టిన గోడలను తీసేసి శ్రీస్వామివారుచెప్పిన విధంగా నిర్మించనారంభిస్తే త్వరగా పని పూర్తయింది. పిల్లాపాపా కులాసాగా ఉన్నారు.

నూతేటి శ్రీ రామయ్యగారి నిమ్మచెట్లు ఎన్నాళ్ళకూ కాపుకురాలేదు. శ్రీస్వామివారికి విన్నవించుకున్నారు. 'చెరువు దగ్గర వాగులో నీళ్ళు తెచ్చి ఆ నీళ్ళు క్రింద పడకుండా ప్రతిచెట్టు పైనా ఒక ఉగ్గిన్నెడు పోయండి. చెట్లుబాగా కాపుకాస్తాయి' అని శ్రీస్వామివారు సెలవిచ్చారు. వారదే విధంగా చేశారు. కొన్ని నీళ్ళు మిగిల్తే వాటిని బావిలో పోశారు. పై చెట్లేగాక ఆ బావినీరు పారిన చెట్లన్నీ ఒకేతూరి కాపుకొచ్చాయి.

పసుపులేటి లక్ష్మమ్మకు పుట్టిన బిడ్డలందరూ చనిపోయారు. అప్పుడప్పుడూ శ్రీస్వామివారిని దర్శించేది. ఎప్పుడు వెళ్ళినా కొన్నాళ్ళు తన దగ్గర వుండమని కోట్లు లాభం వస్తుందని చెప్పేవారు. ఒకరోజు శ్రీస్వామివారు ఆమెను ఒక నెల రెండు రోజులు భజన చేసుకొంటే దేవుని లెక్కలోకి వస్తావని స్వప్నంలో చెప్పారు. ఆమె అదే విధంగా శ్రీస్వామివారి చెంతచేరి భజన చేస్తోంది. శ్రీస్వామివారు చెప్పిన వాయిదా దాటిపోయినా శ్రీస్వామివారు ఆమెకు శెలవు ఇవ్వలేదు. మంచానవున్న తన తల్లిని సేవించాలని శ్రీస్వామివారికి ఆమె విన్నవిస్తే 'ఎవరికైనా అర్ధరూపాయి ఇచ్చి సేవ చేయించమను. నీకు ఇచ్చట లక్షలు లాభం వస్తుంద'న్నారు. ఆమె అన్న వస్తే

కూడా అదే విషయం చెప్పి పంపారు. వాళ్ళ అన్న వెళ్ళాక ఈమె మరలా శ్రీస్వామి సేవకులచేత చెప్పించింది. అందుకు శ్రీస్వామివారు 'ఆమె కాళ్ళకు కురుపులు లేచి ఆడ పడుందని వాళ్ళకు చెప్పి పంపు' అన్నారు. నిజానికి ఆమె కలాంటి కురుపులే లేవు.

కానీ చిత్రంగా తెల్లవారేసరికి చీలమండపై నిమ్మకాయంత కురుపులు తయారైనవి. ఆ సంగతి శ్రీస్వామివారికి చెపితే 'చూడవయ్యా! భజన చేసుకుంటూ ఈడ పడుండమంటే దుర్బుద్ధి మాటలు మాట్లాడుతుంది' అన్నారు. ఇంటికి వెళ్ళాలనుకున్నందుకు తగిన శాస్తి జరిగిందని ఆమె పశ్చాత్తాప పడింది.

ఆ సాయంకాలం శ్రీస్వామివారు ఆమెను ప్రేమగా పలుకరిస్తూ 'ఏమమ్మా కురుపులు లేచాయా? పోతాయిలే!' అని ఆమె కురుపులను తన అమృత హస్తములతో స్పృశించారు. రెండవ రోజుకు ఏ మందులు లేకుండానే కురుపులు మాయమయ్యాయి. అది మొదలు ఆమె అనేక పర్యాయములు శ్రీస్వామివారిని దర్శించి సేవిస్తుంది.

తలుపూరు కరణం జి.వి. రమణయ్యగారు ఇలా వ్రాస్తున్నారు.

గత ఇరవై సం॥లుగా కడుపు నొప్పితో బాధపడుతూ ఎందరో డాక్టర్లకు, నాటు వైద్యులకు చూపాను. వారి మందులేవి ఉపకరించలేదు. ఒకరోజు ఏదో విషయమై శ్రీస్వామివారిని ప్రశ్న అడగాలని అరటిపండ్లు, తాంబూలం, దక్షిణ తీసుకొని వెళ్లాను. శ్రీస్వామివారు ఎంత బ్రతిమాలినా అరటిపండ్లు స్వీకరించక వాటిని అగ్ని గుండములో వేయించారు. చిత్రంగా నేను ప్రశ్న అడిగే బదులు నా కడుపునొప్పి విషయం విన్నవించాను.

'ఊరికి ఉత్తరంగా నుండు ఒకరింట్లో రాత్రి ఝాము పొద్దుపోయాక (9-30) భోజనానికి వస్తానని ముందుగా చెప్పకుండా వెళ్ళి భోంచేయి, 'నీకడుపునొప్పి పోతుంది' అన్నారు. అది అవధూతల వైద్య విధానమని వారి అమృతవాక్కు ప్రభావం వలన వ్యాధులు నయమవుతాయని తెలియని నేను ఏదోచెప్పాడులే అని అశ్రద్ధ చేశాను. నా కడుపునొప్పి నన్ను వదలలేదు. సరికదా శ్రీస్వామివారి మాట మాత్రం ఎలా వ్యర్థం కానిస్తారు! ఒకరోజు ఇంట్లో ఎవ్వరూ లేక రాత్రి గం॥ 9-30 ని.లకు బొగ్గులపొయ్యి అంటిస్తున్నాను. అప్పుడు మా గ్రామాన ఉత్తరంగా ఉన్న పూజారి మా ఇంటికి వచ్చి నేను

వంట చేస్తుండటం చూచి నన్ను వాళ్ళింటికి తీసుకెళ్ళి భోజనం పెట్టాడు. అక్కడ తినినది పచ్చడి, మజ్జిగ అన్నం మాత్రమే. కాని ఆనాటి నుండి నా కడుపునొప్పి అదృశ్యమై ఏమి తిన్నా జీర్ణము చేసుకొనగల్గుతూ ఆరోగ్యంగా ఉన్నాను. వారి దివ్యవాక్కు, వారి అనుగ్రహబలాన్ని నేనేమని కొనియాడగలను!